



Koranen och Sunnah – båda från Allah

Jag grundade mitt utlåtande på Allahs ord:

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

”Säg: Vi tror på Allâh och på det som har uppenbarats för oss och det som uppenbarats för Ibrâhîm, Ismâ‘îl, Ishâq, Ya‘qûb och deras efterkommande, och det som uppenbarades för Mûsâ och ‘Îsâ och för de andra profeterna av deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan dem. Och vi har underkastat oss Honom.”

Språklig analys av versen

1. Imperativet ”قُولُوا” (Säg!)

- Ett direkt tal till de troende.
- Imperativet fungerar retoriskt som en **identitetsskapande markör**: det formar hur den troende ska uttrycka sin tro offentligt.
- Det är också en **kollektiv uppmaning** (pluralform), vilket visar att trosbekännelsen är en gemensam ståndpunkt för hela umman.

2. ”آمَنَّا بِاللَّهِ” – ”Vi tror på Allâh”

- Verbformen *amanna* är i perfekt (madi), vilket i arabiskan ofta används för att uttrycka **fast etablerad och fullbordad tro**, inte bara en pågående process.
- Detta ger utsagan tyngd: tron är inte hypotetisk, utan förankrad.

3. Upprepningen av ”وَمَا أُنزِلَ” (och det som uppenbarats)

- Den retoriska effekten av upprepningen är att skapa **rytm, betoning och omfattning**.
- Det visar att uppenbarelsen är en **sammanhängande kedja**, inte isolerade fragment.
- Det binder samman alla profeter i en enda gudomlig linje.

4. ”لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ”

- Negationen *la* + verbet i imperfekt *nufarriq* uttrycker **ständig och principfast avvisning** av att skilja mellan profeterna.
- Retoriskt fungerar detta som en **avgränsning mot tidigare religiösa grupper** som gjorde skillnad mellan profeterna.

5. ”وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ”

- Konstruktionen *wa-nahnu lahu muslimun* är en **nominal sats**, vilket i arabiskan signalerar **beständighet och stabilitet**.
- Ordet *lahu* (till Honom) placeras tidigt för att markera **exklusivitet i underkastelsen**.

Hadithen och dess språkliga kraft

Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade:

”Säg: ’Jag tror på Allâh — och var sedan ståndaktig.’”

Språklig och retorisk analys

- Hadithen använder en **kort, rytmisk och koncis struktur**, vilket är typiskt för profetisk vältalighet.
- Först kommer trosbekännelsen (*qul amentu billah*), sedan en moralisk princip (*thumma istaqim*).
- Ordet *istaqim* är i imperativ och kommer från roten *q-w-m*, som bär

betydelseerna "stå", "resas", "vara rak".

- Retoriskt skapar detta en bild av **rättrådighet, stabilitet och moralisk raket**.

Ash-Shâfi'îs slutsats: Allt som Profeten förkunnade är uppenbarelse

Utifrån dessa texter förklarar Imâm ash-Shâfi'î (rahimahullâh) att:

- allt som Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förmedlade,
- allt han befallde,
- allt han förklarade,

är **obligatoriskt att tro på**, eftersom det är **uppenbarelse från Allâh**.

Koranen och Sunnah som två former av uppenbarelse

1. Koranen

- Nedstigen från Allâh.
- Allâh har talat den.
- Profeten har förmedlat den utan brist.
- Språkligt är den unik i sin struktur, rytm och retorik.

2. Sunnah

- Den andra formen av uppenbarelse.
- Profeten talade inte av egen drift i religiösa frågor.
- Sunnah förklarar, preciserar och tillämpar Koranen.
- Retoriskt är Sunnah ofta **kortfattad, rytmisk och pedagogiskt uppbyggd**, vilket gör den lätt att memorera och tillämpa.

Tron på Allâhs namn och egenskaper

Detta är en av de största trosfrågorna. Den måste baseras på:

- Koranens uttryck,
- Sunnans förklaringar,
- och förstås utan förvrängning eller liknelse.

Språklig aspekt

- Allåhs namn och egenskaper uttrycks i Koranen med **klar och direkt språkstil**, ofta i nominala satser som signalerar **beständighet**.
- Många av Hans namn är i mönstret *fa'il* (t.ex. *Rahim*, *Karim*), vilket i arabiskan uttrycker **intensitet och kontinuitet**.

Retorisk aspekt

- Verserna om Hans egenskaper använder ofta **parallellism, upprepning och kontrast**, vilket förstärker majestät och vördnad.
- Exempel: ”وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ” — ”Och Han är den Hörande, den Seende.”
 - Två egenskaper i balans.
 - Ljudmässigt harmoniska.
 - Retoriskt förstärkande.

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)